

Nadal - Nadal

Per JosemiE el dl., 20/12/2021 - 00:00

[Is 52,7-10](#)

[He 1,1-6](#)

[Jn 1,1-18](#)

Molt Bon Nadal. Sens dubte, aquest serà el desig més rebut i més compartit d'avui. I de aquests darrers dies. Molt Bon Nadal. Felicitats!!!, sí, hem de felicitar-nos. Hem de reconèixer-nos agraciats. Privilegiats. I en fem font d'alegria. De trobades. De moments entranyables. De família i amistat. Goig i festa..

Ens aturem a celebrar (¿de debò ens aturem, o més aviat encabim enmig de diferents tràfecs?) que Déu es compromet amb nosaltres. Amb la humanitat. Certament, agraciats!!

Celebrem l'entrada de Déu a la història humana. L'entrada com un de més. Una persona més del nostre món. I entra per la porta "petita". Fora de casa. No hi ha lloc. No és rebut ni esperat. Als afores...

Les diferents celebracions ens proposen diferents textos. Diferents lectures. Ahir, Missa de Gall, se'ns presentava una lectura narrativa. La d'uns fets singulars. Lectures que conviden a veure. Contemplar. Acaronar. Entrar un mateix en l'escena.

Avui, ara, acabem d'escoltar unes altres, més dirigides a la nostra comprensió. A considerar què s'esdevé en aquests fets singulars. Se'ns convida a aprofundir en el seu sentit. A situar i interpretar.

Déu ha donat la seva Paraula.

En Jesús, entrant a la nostra humanitat des d'abaix, Déu compromet la seva paraula. Déu es compromet totalment. Jesús, Paraula pronunciada de Déu, és salvació i és vida. Aquesta és la Paraula que s'encarna en la nostra realitat. Salvació i Vida. La vida té sentit. La nostra humanitat –tan poqueta cosa!- és entusiasmadament estimada per Déu. Déu es Pare.

Després de tantes paraules petites i empetitides. Després de tantes paraules buides i tergiversades. Després de molt de silenci i de buidor, Déu parla. Jesús es fa home: Déu amb nosaltres!! Viure ja és una altra cosa.

I era la llum del món.

Ja s'ha acabat la foscor i el no-horitzó per a les persones. La Història té sentit. Déu és aquesta llum de la vida. Dona llum i escalf a la vida... "per il.luminar als qui viuen a les fosques i a les ombres de la mort... i guiar els nostres passos pel camí de la pau"

Déu, misteri del món. Al bell mig. I era –és!!- la llum del món. Certament, un món molt enfosquit i amb molta nit fosca. Precisament en aquest món Déu posa la seva tenda. En aquest nostre món.

Nadal és festa de llum. Als nostres carrers, i a les nostres llars, hi juga un paper molt important. Però, sobre tot, al nostres cors. Ha de ser festa de llum. Il.lumina el nostre viure. Posa llum en tantes situacions on domina l'ombra. Enmig de tantes foscors, Déu entra a formar part de la nostra història. En un nen. Petit i feble. Joia en el món. Ell és així.

I s'ha fet carn.

Déu encarnat. De la nostra condició humana. Alliberant des d'abaix. (Enriquant-nos amb la seva pobresa!). Petit i feble. Planta la seva tenda entre nosaltres. En aquest nostre món. Aquest. Avui. De la nostra carn. Ens adonem de tanta desproporció?

I "els seus" no el van rebre. No l'esperem. No l'esperem així. Però, certament, en nosaltres està, ara, la possibilitat de rebre'l. Acollir-lo. Escoltar-lo. Deixar-nos sorprendre. Fer-li espai.

Paraula, llum, carn: hem contemplat la seva glòria.

La vida de la humanitat.

Alegria i joia. Déu és amb nosaltres. És aquesta la seva glòria.

Celebrem-ho!!

Molt Bon Nadal!!!

ETIQUETES

PARAULA LLUM CARN